

SESSİZLİĞİN MUCİDİ

İbrahim Kandemir'e

tümüyle bir baba, çağırmak ister bu türküyü
ıskalanmış her düşün intikamıdır bu
hayat derler buraya, örneği çıkarılmış ölümler vardır
şüpheli paketlerin yalnızlığı mesela.

bir ses, dokunuş kalıntı olmamışsa
hayır dersin, tuhaf değil eve dönmek
bilmem nasıldır buğday tanesinin kalbi
boş bırakılmış bir dünyanın ağırlığı kadar belki.

çölü kim keşfettiyse suyu da o yarattı
imkânı açmadı, sonsuzu bölmedi
ölürken çok yakışıklı çıkardı
yetimlerin rüyasına giren babalardan bile.
annelere ve yetimlere müjdeleyin artık
dünyadaki gözyaşı, cennetteki kevserdir.

küllerime su dökeceğim
ya da savuracağım dipsiz bir uçuruma
örselenmiş balta bu putların kakhahalarıyla kırılan,
boynumla ömrüm arasında.

şimdi sen
yokluğun türküsünü söyle İbrahim
dilsiz bir baykuş ölüme nasıl bilenir,
bilirsin.